

gala v tem postopanju in so bili sploh potrebni stroški za prikladno zastopanje njenega stališča, ker ni namreč razloga različno postopati z v tem postopanju nasprotnima strankama glede določitve stroškov, in se naj o tem, ali zamore stranka kompenzirati svoje vsled neopravičene ali čezmerne zahteve odvetniških pristojbin nastale stroške likvidacijskega postopanja z zahtevo odvetniških stroškov, zopet ne odločaj v oficijoznem, ampak samo v kontencijoznem postopanju.

Končno se omenja, da ni z ozirom na čl. V. odst. 2, uvod. zak. k c. pr. r. razločka za vprašanje o določitvi likvidacijskih stroškov, ali je stavil likvidacijski predlog odvetnik ali stranka, in da se naj ti stroški določijo tudi tedaj, ako se glasi zahteva na »prisodbo« in ne izrečno tudi na »določitev« stroškov, ker je v večjem tudi manjše obsežno.



Književna poročila.

Civilnopravdni red in sodni pravilnik z dne 1. avgusta 1895 z uvodnima zakonoma, z drugimi zakoni, ukazi in razpisi civilnopravnega obsega ter odločbami najvišjega sodišča, z dodatki določil o sodiščih javnega prava in o konzularnih sodiščih, o odvetniški tarifi in o sodnih pristojbinah. Uredil dr. Eduvard Volčič, c. kr. deželni sodni svetnik. I. natis. V Ljubljani 1906. Izdalo društvo »Pravnik«. Založil dr. Eduvard Volčič. Tisk J. Blasnika naslednikov. — Cena nevezanemu zvezku 7 K, v platno vezanemu pa 8 K.

To delo je pravkar prišlo na svetlo kakor IV. zvezek zbirke avstrijskih zakonov v slovenskem jeziku, ki jo izdaja društvo »Pravnik«. V primeroma kratkem času je s tem dovršil g. sodni svetnik dr. Volčič nalogo, ki jo je bil pred dvema leti po želji »Pravnikovega« odbora prevzel. Da je imel z ureditvijo tozadevne stvarine premnogo truda in raznih skrbij, to kaže sedaj izišla knjiga, ki je narasla na impozantno število 909 strani. Skoraj bi trdili, da bi bilo za naročnike priročajnejše in za založnika ugodnejše, če bi se bila iz tega volumena napravila dva zvezka tako, da bi eden obsegal le civilnopravdni red (okolo 600 strani s kazalom), drugi pa sodni pravilnik in ostalo vsebino (tudi kakih 400 strani). Gospod urednik in založnik piše v predgovoru, »da je vse obdržal v enem zvezku, da ne poskoči cena knjigi nad naše »sedanje razmere in da se ne razkroji enovrstna stvarina«. Toda praktični Manz je začel enovrstno stvarino, če je le

preobsežna, deliti na več zvezkov, ki pa radi tega v ceni niso pretirani. Ko že govorimo o cenah, naj koj omenimo, da cena 7 K, ki jo je gospod založnik nastavil za ta zvezek, je v resnici nizka; saj Manz računa za zvezek enakega obsega (n. pr. obč. drž. zakonika) le 1 K manj, čeprav se ga natisne tolikrat in tolikrat več izvodov. Upamo torej tem bolj, da bo ta zvezek zbirke hitro pokupljen in g. založnik vsaj obvarovan gotove izgube.

Vsebina in uredba zvezka ustreza popolnoma zahtevam, ki veljajo dandanes za enake priročne zbirke zakonov. V njem so zbrani, kakor kaže naslov, vsi zakoni in naredbe, ki urejajo sedaj veljavno pravno pravo. Med zakonovo besedilo so pri posameznih paragrafih uvrščeni podrobnejši ali dodatni predpisi, nadalje komentarske opozoritve na druga določila, ki olajšujejo orijentacijo. S takimi dodatki v drobnem tisku je pri §-u 1 sodnega pravilnika napolnjenih celih 55 strani! Judikatura vrhovnih sodišč, posneta do najnovejšega časa skoraj iz vseh publikacij, priobčena je k posameznim paragrafom »pod črto«. Sestava in razredba vsega tega obilnega gradiva je jako pregledna in dela čast v tehničnem pogledu tudi tiskarni.

Skratka: kar se tiče metode, ta IV. zvezek »Pravnikove« zbirke ne zaostaja za III. in tudi ne za najmodernejšo nemško zbirko — Manzovo. Isto velja tudi glede popolnosti semkaj spadajoče tvarine. Za vsako takšno zbirko pa velja, da se pravo in točno sodbo o njeni vrednosti pridobi šele s časom, ako se jo pogostem v praksi upotreblja. Pri slovenski zbirki je pa še jezikovna stran posebnega pomena. Ž njo ima vsak urednik dovolj težav. Uvideva potrebo jezikove enotnosti, ki naj bi vladala po vsej knjigi in se naslanjala na književni napredek, a ne more se dosledno ravnati po tem pravilu. Tu so oficijalni slovenski prevodi, ki, nastali v raznih prejšnjih dobah, imajo s stališča današnjega razvoja razne nedostatke, katerih pa vendar ne gre bogve kako popravljati. Tega načela, sprejetega že za prejšnje zvezke »Pravnikove« zbirke, držal se je sedaj tudi g. dr. Volčič. Drugače pa, v prevodih, ki jih je sam napravil, in pa v pripomnjah ter ekscerptih judikature — kar seveda tvori veliko večino izdane tvarine — je uporabljal kakor samostalen delavec sedaj veljavno slovensko pravniško izražanje. Doslednost jezika v takih razmerah in v tolikšni knjigi je torej jako težavna stvar. Ako je tuptatam ni, je razumljivo in opravičljivo. To je čutil g. urednik sam in tudi v predgovoru izrazil. Resnica je tudi, da bi se izdaja močno zavlekla, če bi se gradivo zastran jezika veliko prerešetovalo, posebno recimo po več osebah, koje bi šele morale priti do zedinjenja itd. Vse pretirane zahteve v tem pogledu bi le škodile stvari, ki je ta, da neizogibno in nujno potrebujemo priročnih zbirk zakonov v slovenskem jeziku, bodisi za vsakdanjo prakso, bodisi za dokaz našega napredka v javnem življenju. Obojnemu bo služil tudi ta IV. zvezek »Pravnikove« zbirke in priznati je g. uredniku drju. Volčiču, da je z mnogim trudom dovršil velezaslužno delo. Upamo, da bodo to upoštevali z obilnim naročanjem zlasti slovenski pravniki, pa tudi hrvatski, na katere se je g. urednik pri sestavi knjige posebej prav umno oziral. Zadnji oddelek tega zvezka (odvetniška tarifa, določila o sodnem jeziku, sodne pristojbine, str. 774—838) je izšel tudi v posebni knjižici, o kateri smo v zadnjem listu govorili.

Mjesečnik pravničkoga društva u Zagrebu, god. XXXII, je objavil v l. 1906 naslednje razprave: Dr. M. Košutić: Revizija občega gradjanskoga zakonika. — Dr. S. Posilović: Potreba revizije občega gradjanskoga zakonika glede prava nasljedstva. — Dr. I. Strohal: Razvitak združnoga prava u Hrvatskoj i Slavoniji. — M. Obuljen: Nadležnost sudskih dotično političnih vlasti u Dalmaciji za riešavanje sporova izmedju župnika i župljana u ime redovine. — Dr. I. Maurović: O reviziji občega austrijskoga gradjanskoga zakona. — Dr. S. Posilović: Potreba reforme našeg gradjanskog parbenog postupka i ovršnog reda. — Fr. vit. Kruszelnicki: Dokaz preslušavanjem stranaka u austrijskom gradjanskom postupku. — J. Knežević: Iz obrazovne politike u Americi. — I. Wagner: K reformi nasljednoga prava. — Reforma gradjanskoga postupka. — Ž. M. Perić: O pravnoj sposobnosti kod ugovora o punomoćtvu. — Dr. J. Šilović: Deseti obći kongres međjunarodne kriminalističke udruge. — P. Petaj: Revizija občega austrijskoga gradjanskoga zakonika. — Dr. C. pl. Pellegrini: Običaji. — N. Z. Bjelovučić: Kada pomorski kapetani mogu glasovati sa punomoćju pri obćinskim izborima u Dalmaciji? — Skupština sudaca kraljevine Hrvatske i Slavonije — Dr. M. Zobkov: Emfiteza grčko-rinskoga prava. — Dr. A. Mihalić: O reformi uprave u Austriji s osobitim obzirom na upravu u Hrvatskoj i Slavoniji. — Hinko Već: O zakonu o izvlastbi nekretnina u gradovima. — Dr. Fr. Seifert: Iztražni zatvor i nastup kazni. — Zvonimir Žepić: Pogodovanje u plaćanju obćinskoga nameta. — Dr. Fr. J. Spevec: Ime u pravu. — Dr. Fr. Seifert: Vrste kazne.



Razne vesti.

V Ljubljani, dne 15. decembra 1906.

— (Osebne vesti). Njegovo c. in kr. Veličanstvo je predsedniku dež. sodišča v Trstu M. Urbančiču povodom zaprošenega vpokojenja podelilo plemstvo. Imenovani so: predsednik okrožnega sodišča v Gorici K. vit. Defacis za predsednika dež. sodišča v Trstu; viš. dež. sod. svetnik v Trstu H. Cazafura za predsednika okrožnega sodišča v Gorici; dež. sod. svetnik v Trstu S. Gandusio in dež. sod. svetnik v Gorici M. Gabrielič ter dež. sod. svetnik v Trstu J. Marcolini za viš. dež. sodišča svetnike v Trstu; — za sodne pristave avskultantje: dr. A. Martinaz za okoliš viš. dež. sodišča tržaškega, dr. L. Jerovšek za Pazin, dr. J. Leoncellis za Ajdovščino, Fr. Vidmar za Montono in Fr. Posega za Kanal. — Premeščen je sodni pristav dr. H. Toman iz Ajdovščine v Gorico. — Vpokojena sta na svojo prošnjo dež. sodni svetnik K. Mo-